

PADOMES LĒMUMS (ES) 2019/305**(2019. gada 18. februāris),****ar ko Apvienoto Karalisti, Austriju, Horvātiju, Kipru, Luksemburgu, Portugāli un Rumāniju
pilnvaro Eiropas Savienības interesēs akceptēt Dominikānas Republikas pievienošanos 1980. gada
Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 3. punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienība bērnu tiesību aizsardzības sekmēšanu ir izvirzījusi par vienu no saviem mērķiem, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā. Pasākumi bērnu aizsardzībai pret nelikumīgu aizvešanu vai aizturēšanu ir minētās politikas būtiska sastāvdaļa.
- (2) Padome ir pieņēmusi Regulu (EK) Nr. 2201/2003 ⁽²⁾ ("regula "Brisele IIa"), kuras mērķis ir aizsargāt bērnus no nelabvēlīgās ietekmes, ko rada nelikumīga aizvešana vai aizturēšana, un ieviest procedūras, ar kurām nodrošina bērnu ātru atpakaļatdošanu viņu parastās dzīvesvietas valstī, kā arī nodrošināt saskarsmes tiesību un aizgādības tiesību aizsardzību.
- (3) Regula "Brisele IIa" papildina un pastiprina 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem ("1980. gada Hāgas konvencija"), ar kuru starptautiskā mērogā izveidota saistību un sadarbības sistēma attiecībās starp līgumslēdzējam valstīm un starp centrālajām iestādēm un kuras mērķis ir nodrošināt nelikumīgi aizvestu vai aizturētu bērnu ātru atgriešanu.
- (4) Visas Savienības dalībvalstis ir 1980. gada Hāgas konvencijas dalībnieces.
- (5) Savienība mudina trešās valstis pievienoties 1980. gada Hāgas konvencijai un atbalsta 1980. gada Hāgas konvencijas pareizu īstenošanu, kopā ar dalībvalstīm cita starpā piedaloties speciālajās komisijās, kuras regulāri organizē Hāgas Starptautisko privāttiesību konference.
- (6) Delikātos starptautiskās bērnu nolaupīšanas gadījumos vislabākais risinājums varētu būt kopējs tiesiskais regulējums, kas piemērojams attiecībās starp Savienības dalībvalstīm un trešām valstīm.
- (7) 1980. gada Hāgas konvencijā ir noteikts, ka to piemēro attiecībās starp valsti, kas tai pievienojas, un tām līgumslēdzējāmvalstīm, kas ir deklarējušas, ka akceptē šo pievienošanos.
- (8) 1980. gada Hāgas konvencija liedz par tās dalībnieci kļūt tādām reģionālām ekonomiskās integrācijas organizācijām, kāda ir Savienība. Tāpēc Savienība konvencijai nevar pievienoties, un tā nevar arī deponēt deklarāciju, ar ko akceptē pievienojošās valsts pievienošanos.
- (9) Kā norādīts Eiropas Savienības Tiesas Atzinumā 1/13 ⁽³⁾, 1980. gada Hāgas konvencijā paredzētās pievienošanās akcepta deklarācijas ietilpst Savienības ekskluzīvajā ārējā kompetencē.
- (10) Dominikānas Republika savu pievienošanās instrumentu attiecībā uz 1980. gada Hāgas konvenciju deponēja 2004. gada 11. augustā. 1980. gada Hāgas konvencija Dominikānas Republikā stājās spēkā 2004. gada 1. novembrī.

⁽¹⁾ 2019. gada 31. janvāra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV L 338, 23.12.2003., 1. lpp.).

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2014:2303.

- (11) Visas dalībvalstis, izņemot Apvienoto Karalisti, Austriju, Dāniju, Horvātiju, Kipru, Luksemburgu, Portugāli un Rumāniju, jau ir akceptējušas Dominikānas Republikas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pēc Dominikānas Republikā esošā stāvokļa izvērtējuma tika secināts, ka Apvienotā Karaliste, Austrija, Dānija, Horvātija, Kipra, Luksemburga, Portugāle un Rumānija var Savienības interesēs akceptēt Dominikānas Republikas pievienošanas saskaņā ar 1980. gada Hāgas konvencijas noteikumiem.
- (12) Tapēc Apvienotā Karaliste, Austrija, Horvātija, Kipra, Luksemburga, Portugāle un Rumānija būtu jāpilnvaro saskaņā ar šajā lēmumā paredzētajiem noteikumiem deponēt deklarācijas, ar ko tās Savienības interesēs akceptē Dominikānas Republikas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai. Pārējām Savienības dalībvalstīm, kas jau akceptējušas Dominikānas Republikas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai, nebūtu jādeponē jaunas pievienošanās akcepta deklarācijas, jo saskaņā ar starptautiskajām publiskajām tiesībām līdzšinējās deklarācijas paliek spēkā.
- (13) Apvienotajai Karalistei un Īrijai regula "Brisele IIa" ir saistoša, un tās piedalās šā lēmuma pieņemšanā un piemērošanā.
- (14) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Līgumam par Eiropas Savienības darbību, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Apvienotā Karaliste, Austrija, Horvātija, Kipra, Luksemburga, Portugāle un Rumānija ar šo tiek pilnvarotas Savienības interesēs akceptēt Dominikānas Republikas pievienošanas 1980. gada Hāgas Konvencijai.
2. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis ne vēlāk kā 2020. gada 19. februārī deponē deklarāciju, ar kuru Savienības interesēs akceptē Dominikānas Republikas pievienošanas 1980. gada Hāgas konvencijai un kura formulēta šādi:
"[Pilns DALĪBVALSTS nosaukums] deklarē, ka tā saskaņā ar Padomes Lēmumu (ES) 2019/305 akceptē Dominikānas Republikas pievienošanas 1980. gada 25. oktobra Hāgas Konvencijai par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem."
3. Šā panta 1. punktā minētās dalībvalstis divos mēnešos no dienas, kad deponētas attiecīgās deklarācijas, ar ko akceptēta Dominikānas Republikas pievienošanās 1980. gada Hāgas konvencijai, informē Padomi un Komisiju par deponēšanu un dara Komisijai zināmu minēto deklarāciju tekstu.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Apvienotajai Karalistei, Austrijai, Horvātijai, Kiprai, Luksemburgai, Portugālei un Rumānijai.

Briselē, 2019. gada 18. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
N. BĀDĀLĀU